

Noapte de august

Stefan Doroftei Doimaneanu

Lacrima mi se prelinge
Prin crevasa din gânduri,
Iubita mea Luna
A fugit cu un astru,
Veşnicia adoarme
Încropind nişte rânduri,
Din cer recompensă
Unui romantic sihastru.

Liniştea-mi smulge
Tăcerea din palme,
Zânele nopţii
Vrăjesc noi flăcăi,
Sucindu-le minţile
În feeria de basme,
Dănţuind pentru zeii
Pierduţi prin făgădăi.

Mă reped să le cert
Cu gânduri răzînde
Glasu-mi pustiit
S-a ascuns într-un sloi,
Nu-mi găsesc vorba,
Niciuna, niciunde,
Cuvântu mi-a-ngheţat
Bântuit de strigoi.

Mă ascund iute-n valuri
Înpumate pe creste,
Mă prind bine de briza
Ce adie spre zori,
Aştept norii să fugă
Înspre piscuri celeste,
Să rămân doar cu noaptea
Rătăcit printre flori.

Frunzărind norii negrii
Iubita-mi răsare,
Îmi surâde şăgalnic
Îmbrăcată-n mireasă,
Vulcanul din mine
Emană fervoare,
Îmbrăţişând universul

POEZII ONLINE

Cu tot cu crăiasă !